

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputila Kúria (Mađarska) – Gyula Kiss protiv CIB Bank Zrt. i drugi

(Predmet C-621/17)

(2018/C 022/40)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gyula Kiss

Tuženik: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Prethodna pitanja

1. Treba li se zahtjev jasnog i razumljivog sastavljanja iz članka 4. stavka 2. i članka 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (u daljnjem tekstu: Direktiva ⁽¹⁾) tumačiti na način da, u okviru ugovora o zajmu sklopljenog s potrošačima, taj zahtjev ispunjava ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori, a koja točno utvrđuje iznos troškova, provizija i drugih naknada (u daljnjem tekstu, zajednički: troškovi) na teret potrošača, njihovu metodu izračuna i trenutak kada ih je potrebno platiti, ali koja, međutim, ne navodi za koje se konkretne usluge plaćaju ti troškovi; ili se pak treba tumačiti na način da je i u ugovoru potrebno navesti koje su to određene usluge? U potonjem slučaju, je li dovoljno da se sadržaj pružene usluge može izvesti iz naziva troška?
2. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive tumačiti na način da ugovorna odredba koja je u predmetnom slučaju upotrijebljena u području troškova, pri čemu, na temelju ugovora, nije moguće nedvojbeno utvrditi koje se konkretne usluge pružaju u zamjenu za te troškove, uzrokuje na štetu potrošača, u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere, znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2017. uputio Investigatory Powers Tribunal – London (Ujedinjena Kraljevina) – Privacy International protiv Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs i drugi

(Predmet C-623/17)

(2018/C 022/41)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Investigatory Powers Tribunal – London

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Privacy International

Tuženici: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Prethodna pitanja

U okolnostima u kojima:

- a) su sposobnosti SIA-a ⁽¹⁾ da koriste BCD-e ⁽²⁾ koji im se dostavljaju, bitne za zaštitu nacionalne sigurnosti Ujedinjene Kraljevine, uključujući područja borbe protiv terorizma, protuobavještajnih aktivnosti i suzbijanja širenja nuklearnog oružja;
 - b) temeljno obilježje SIA-ine uporabe BCD-a jest otkrivanje prethodno nepoznatih prijetnji za nacionalnu sigurnost uporabom neciljanih masovnih tehnika koje se temelje na objedinjavanju BCD-a na jednom mjestu. Glavna korist jest brzo utvrđivanje i praćenje mete, kao i pružanje osnove za akciju u situaciji neposredne prijetnje;
 - c) pružatelj elektroničke komunikacijske mreže nije naknadno obavezan zadržati BCD-e (dulje od razdoblja koje zahtijeva njegovo uobičajeno poslovanje), a koje zatim zadržava samo država (SIA);
 - d) je nacionalni sud utvrdio (ovisno o određenim pitanjima o kojima još nije odlučeno) da su zaštitne mjere u vezi sa SIA-inom uporabom BCD-a dosljedne zahtjevima EKLJP-a ⁽³⁾; te
 - e) je nacionalni sud utvrdio da bi nalaganje zahtjeva navedenih u točkama 119.-125. presude velikog vijeća u spojenim predmetima C-203/15 i C-698/15, *Tele2 Sverige AB/Post-och telestyrelsen i Secretary of State for the Home Department/Watson* i drugi (u daljnjem tekstu: zahtjevi Watson), ako je primjenjivo, onemogućilo SIA-ine mjere poduzete radi zaštite nacionalne sigurnosti i stoga dovelo u opasnost nacionalnu sigurnost Ujedinjene Kraljevine;
1. Uzimajući u obzir članak 4. UEU-a i članak 1. stavak 3. Direktive 2002/58/EZ ⁽⁴⁾ (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), obuhvaća li opseg prava Unije i Direktive o privatnosti i elektroničkim komunikacijama zahtjev propisan smjernicom Secretary of Statea kojim se pružatelju elektroničke komunikacijske mreže nalaže da Security and Intelligence Agenciesima (SIA) pruža masovne komunikacijske podatke?
 2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, primjenjuju li se na takvu smjernicu Secretary of Statea neki od zahtjeva Watson odnosno i neki drugi zahtjevi uz one koji su propisani EKLJP-om? Ako je tome tako, na koji se način i u kojoj mjeri ti zahtjevi primjenjuju, uzimajući u obzir bitnu SIA-inu potrebu da za zaštitu nacionalne sigurnosti koristi masovno prikupljanje i tehnike automatske obrade, te u kojoj mjeri propisivanje takvih zahtjeva može kritično onemogućiti takve sposobnosti, ako su one u drugim pogledima usklađene s EKLJP-om?

⁽¹⁾ *Security and Intelligence Agencies* (sigurnosne i obavještajne agencije)

⁽²⁾ *Bulk Communications Data* (masovni komunikacijski podaci)

⁽³⁾ Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda

⁽⁴⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL 2002., L 201, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studena 2017. uputio Općinski Sud u Rijeci (Hrvatska) – Anica Milivojević protiv Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Predmet C-630/17)

(2018/C 022/42)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski Sud u Rijeci